

Hof van Cassatie, arrest van 8 maart 2019

Betekening – Verordening 1993/2007 (Betekening) — Artikel 14 – Artikel 1079 Ger.W. – Betekening cassatieberoep – Gebrek aan vertaling – Ontvankelijkheid cassatieberoep

Signification – Règlement 1993/2007 (Signification) – Article 14 – Article 1079 C. Jud. – Signification du pourvoi en cassation – Manque de traduction – Recevabilité du pourvoi en cassation

1. **I.B. nv**, met zetel te [...],
2. **Z.I.**, vennootschap naar buitenlands recht, met zetel te [...] (Ierland), [...]

eiseressen,

vertegenwoordigd door mr. Johan Verbist, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 2000 Antwerpen, Amerikalei 187/302, waar de eiseressen woonplaats kiezen,

tegen

3. **B.L.**, vennootschap naar buitenlands recht, met zetel te [...] (Verenigd Koninkrijk), [...]
4. **C.I.**, vennootschap naar buitenlands recht, met zetel te [...] (Verenigd Koninkrijk), [...]

verweersters,

vertegenwoordigd door mr. Paul Wouters, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 3000 Leuven, Koning Leopold I-straat 3, waar de verweersters woonplaats kiezen.

I. Rechtspleging voor het Hof

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 13 maart 2018.

Raadsheer Geert Jocqué heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Christian Vandewal heeft geconcludeerd.

II. Cassatiemiddel

De eiseressen voeren in hun verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. Beslissing van het Hof

Beoordeling

Ontvankelijkheid van het cassatieberoep

1. De verweersters werpen een middel van niet-ontvankelijkheid op: bij de betekening van het verzoekschrift door rechtstreekse toezending van een afschrift per post, in uitvoering van artikel 14 van de Verordening (EG) nr. 1993/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de Lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad, hierna Betekeningsverordening genoemd, werd geen vertaling in het Engels gevoegd, noch van het exploit, noch van de voorziening, en de verweersters werden evenmin verwittigd van het feit dat zij de toezending konden weigeren, zodat het verzoekschrift tot cassatie niet regelmatig voorafgaand aan de neerlegging aan de verweersters werd betekend zoals artikel 1079 Gerechtelijk Wetboek voorschrijft.

2. Het Hof van Justitie oordeelde in zijn arrest van 2 maart 2017 (HvJ EU 2 maart 2017, *Henderson*, C-354/15) dat Verordening nr. 1993/2007 aldus moet worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een nationale regeling volgens welke, in het geval waarin een gerechtelijk stuk dat is betekend aan de verweerder die verblijft op het grondgebied van een andere lidstaat, niet is gesteld in of niet vergezeld gaat van een vertaling in hetzij een taal die deze verweerder begrijpt, hetzij de officiële taal van de aangezochte staat, het ontbreken van het in bijlage II bij deze verordening opgenomen modelformulier leidt tot nietigheid van deze betekening of kennisgeving.

Hieruit volgt kennelijk dat de betekening van het cassatieberoep aan de verweersters die op 26 juli 2018 is verricht, niet nietig of onrechtsgeldig kan worden verklaard omwille van het door de verweersters aangeklaagde verzuim.

Het middel van niet-ontvankelijkheid moet worden verworpen.

3. Gelet op het feit dat:

- de eerste verweerder erkent een vertaling van de te betekenen stukken te hebben ontvangen op 20 november 2018;
- de verweersters in hun tijdig neergelegde memorie van antwoord ook ten gronde hebben geantwoord op de middelen van de eiseressen;
- de verweersters in hun anticipatieve pleitnota van 6 februari 2019 aanvoeren dat wanneer de betekening toch als regelmatig wordt aangezien, zij op grond van de artikelen 8.3 en 9.2 van de Betekeningsverordening nog tot 25 februari 2019 beschikken om een memorie van antwoord neer te leggen, in welk geval zij hun memorie van antwoord van 12 november 2018 uitdrukkelijk en integraal hernemen,

stelt het Hof vast dat de onregelmatigheid in de betekening intussen is hersteld en de rechten van de verweersters, in het bijzonder het recht van verdediging, gevrijwaard zijn.

Er is bijgevolg ook geen reden meer om nog de regularisatie van de betekening van het verzoekschrift tot cassatie te bevelen.

Eerste onderdeel

Ontvankelijkheid

4. De verweersters werpen een eerste grond van niet-ontvankelijkheid op: het onderdeel bestrijdt niet de eigenlijke beslissing waarop de appelrechters de afwijzing van hun rechtsmacht laten steunen aangezien de appelrechters oordelen dat de vorderingen van de eiseressen contractueel zijn en de verweten gedragingen een niet-nakoming aan de contractuele verbintenissen uitmaken.

5. Het onderdeel voert aan dat de eiseressen het bestaan van een misdrijf hebben aangevoerd, *“hetgeen aanleiding geeft tot buitencontractuele aansprakelijkheid ongeacht de vraag of andere schade werd veroorzaakt dan deze die te wijten zou zijn aan de slechte uitvoering van de overeenkomst”*.

6. Het onderzoek van de grond van niet-ontvankelijkheid is niet te scheiden van het onderzoek van het onderdeel zelf.

De grond van niet-ontvankelijkheid kan niet worden aangenomen.

7. De verweersters werpen een tweede grond van niet-ontvankelijkheid op: de schending van de aangeduide nationale wetsbepalingen kunnen niet tot cassatie leiden omdat geen bepaling van Verordening nr. 1215/2012 (*“Brussel Ibis”*) wordt ingeroepen.

8. Het onderdeel voert aan dat de appelrechters niet antwoorden op het specifieke middel van de eiseressen waarbij het bestaan werd aangevoerd van een strafrechtelijk misdrijf dat, in afwijking van de algemene principes inzake samenloop, steeds aanleiding geeft tot een mogelijke buitencontractuele aansprakelijkheid.

9. De schending van de aangeduide wetsbepalingen volstaat om, voor zover de grief gegrond is, tot cassatie te leiden.

De grond van niet-ontvankelijkheid kan niet worden aangenomen.

Gegrontheid

10. De eiseressen hebben bij appelconclusie aangevoerd dat de eerste verweester een misdrijf heeft begaan, dit misdrijf een buitencontractuele fout uitmaakt in haren hoofde en een buitencontractuele vordering steeds mogelijk is wanneer de contractuele inbreuk tegelijk een strafrechtelijke inbreuk is.

11. De appelrechters die oordelen dat de aan de eerste verweester verweten handeling een niet-nakoming van een contractuele verbintenis uitmaakt en een contractant slechts op buitencontractuele grondslag aansprakelijk kan worden gesteld, indien de hem ten laste gelegde fout een tekortkoming uitmaakt niet alleen aan de contractuele verbintenis maar ook aan de algemene zorgvuldigheidsplicht, en indien deze fout andere dan aan de slechte uitvoering te wijten schade veroorzaakt, beantwoorden het verweer van de eiseressen niet.

Het onderdeel is gegrond.

Omvang cassatie

12. De cassatie over de rechtsmacht ter zake van de vordering ten aanzien van de eerste verweerster strekt zich uit tot de beslissing over de rechtsmacht ter zake van de vordering ten aanzien van de tweede verweerster gelet op het nauwe verband tussen deze beslissingen.

DICTION

HET HOF,

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde vonnis.

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent aan de feitenrechter over.

Verwijst de zaak naar het hof van beroep te Gent.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, eerste kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Eric Dirix, als voorzitter, sectievoorzitter Alain Smetryns, en de raadsheren Koen Mestdagh, Geert Jocqué en Bart Wylleman, en in openbare rechtszitting van 8 maart 2019 uitgesproken door sectievoorzitter Eric Dirix, in aanwezigheid van advocaat-generaal Christian Vandewal, met bijstand van griffier Mike Van Beneden.